

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

REGIONALNI CENTAR SPLIT

Mažuranićevo šetalište 24 b

21000 SPLIT

(adresa nadležne jedinice)

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC SPLIT

1

26 -01- 2018

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTEKLASA 110-02/12-01/90
OB. BROJ 01-06-18-102

Nadležni trgovački sud TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Poslovni broj spisa 1 St-464/2017-14

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU**U smislu čl. 39. Stečajnog zakona tražbina je navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka (str 167 spisa) – dostavlja se punomoć****PODACI O VJEROVNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

MEIER VERPAKUNGEN Gmbh

OIB 62174954069

Adresa / sjedište

Diepoldsauer Strasse 37, 6845 Hohenems, Republika Austrija

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv DIM MES d.o.o.

OIB 71968165400

Adresa / sjedište

Poljana 7, 22320 Drniš

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda trgovačkog suda u Zadru-Stalna služba u Šibeniku Povrv 205/15 (novi broj Povrv 304/17)Iznos dospjele tražbine **192.299,96 (kn)**Glavnica **22.443,91 EUR u protuvrijednosti (tečaj 7,43) = 166.758,25 (kn)**

Ovršni trošak po presudi 6.323,75 kn

Parnični trošak po presudi 13.975,00 kn

Kamate na ovršne i parnične troškove 5.242,96 kn

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka _____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

Presuda Trgovačkog suda u Zadru Stalna služba u Šibeniku Povrv 205/15 koja je potvrđena Presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu Pž 5942/2015 (ukinuto samo u dijelu kamata na glavnici (novi broj Povrv 304/17) i na istoj se nalaze klauzule pravomoćnosti i ovršnosti

Vjerovnikovo potraživanje dužnik je naveo i prijavio u svom popisu podataka o tražbinama u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka na str 167 spisa, a ovime se samo točno specificira ista i dostavlja punomoć

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum

ZAGREB 23.01.2018.

Potpis vjerovnika po punomoćniku
DAVOR JELIĆ
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00
Odvjetničko društvo
JELIĆ, VUKOVIĆ & HANĐŽISKI
ODVJETNIK **DAVOR JELIĆ**
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00

Prilog punomoć

Preslika stranice 167 spisa o prijavljenoj tražbini vjerovnika po dužniku

Presuda Trgovačkog suda u Zadru Stalna služba u Šibeniku Povrv 205/15

Presuda Visokog trgovačkog suda u Zagrebu Pž 5942/2015

Obračun kamata

ODVJETNIK
DAVOR JELIĆ
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00
Odvjetničko društvo
JELIĆ, VUKOVIĆ & HANDŽISKI
ODVJETNIK DAVOR JELIĆ
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupa (brani)

ODVJETNIK

Davor Jelić

Domagojeva, 4

Zagreb

ODVJETNIK
DAVOR JELIĆ
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00

Odvjetničko društvo
JELIĆ, VUKOVIĆ & HANDŽISKI
ODVJETNIK DAVOR JELIĆ
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00

u PREDSTAVNOJ postupku, koji se vodi

pred FINANCIJNU AGENCIJU REGIONALNI CENTAR SPUT

pod poslovnim brojem NAJEDIN. TRGOVACI D.O.O. ZAGREB
POS. BR. 1 ST 464/2017-14

na tužbu (prijedlog, optužnicu) VJEROVNIKA MEIER VERPACKUNGEN GMBH

protiv DETIJAKA DIJ - MES D.O.O. 12 DRUGA

radi ZASTUPANJA u PREDSTAVNOJ I STEDJEN
POSTUPKU VJEROVNIKA I ZASTUPE NITELJATI
PRIVAT

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda, kao i kod svih drugih državnih organa, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, da daje u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni:

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u

u ZAGREB, dne 23.01 2018

MEIER VERPACKUNGEN

Meier Verpackungen GmbH
Diepoldsauer Straße 37
A-6845 HÖHENEMS

Tel: +43 (0) 5576 7177 0, Fax DW 30

office@meierverpackungen.at

DIREKTOR **MEIER**

Napredno pretraživanje - svi

25.05.2017. 09:39:25

Rbr.	Oznaka i broj predmeta	Sud	Stranice	Prilozi/stranice	Status predmeta
1.	GŽ-404/2017	Županijski sud u Zagrebu	1. tužitelj: Alan Stjepko Sorić	1. tuženik - DIM-MES d.o.o.	U rješavanju
2.	GŽ-1231/2017	Županijski sud u Varaždinu	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - Josp Čujec	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
3.	GŽ-180/2017	Županijski sud u Karlovcu	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - Silvana Grodović	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	Arhiviran
4.	Ovr-5949/2017	Općinski građanski sud u Zagrebu	1. ovrhovoditelj - ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o. TRŽNICE ZAGREB	1. ovršenik - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
5.	Povrv-454/2017	Trgovački sud u Zadru	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - PORSCHE INTER AUTO d.o.o. za trgovinu i popravak motornih vozila	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
6.	Povrv-442/2017	Trgovački sud u Zadru	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - BUREAU VERITAS CROATIA, društvo s ograničenom odgovornošću za kontrolu, ispitivanje i nadzor	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
7.	Povrv-351/2017	Općinski sud u Šibeniku	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - Ivan Mamić	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	Riješen
8.	Povrv-307/2017	Općinski sud u Šibeniku	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - MALER društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
9.	Povrv-304/2017	Trgovački sud u Zadru	1. tužitelj - Meier Verpackungsmittel GmbH	1. tuženik - DIM-MES d.o.o. Dmriš	U rješavanju
10.	Povrv-294/2017	Općinski sud u Šibeniku	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - Dražen Perković	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	Riješen
11.	Povrv-292/2017	Trgovački sud u Zadru	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - Sveučilište u Zagrebu, Prehrambeno-bioteknološki fakultet	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
12.	Povrv-290/2017	Trgovački sud u Zadru	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - FRUTIKO d.o.o. za trgovinu i usluge	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
13.	Povrv-200/2017	Trgovački sud u Zadru	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - Wiener osiguranje Vienna Insurance Group dioničko društvo za osiguranje	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
14.	Povrv-61/2017	Trgovački sud u Zadru	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - CROATIA-TRADE export-import, trgovina, društvo s ograničenom odgovornošću, Varaždin	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
15.	Povrv-17/2017	Općinski sud u Šibeniku	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - ALEJA FAKTORING d.o.o. za financijske i druge usluge	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	Arhiviran
16.	PŽ-5599/2017	Visoki trgovački sud Republike Hrvatske	1. ovrhovoditelj (tužitelj) - FRUTIKO d.o.o. za trgovinu i usluge	1. ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

U I ME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, OIB 39670464653, po sucu Terezija Goreta, u pravnoj stvari tužitelja Meier Verpackungen Gmbh, Diepoldsauer Strasse 37, Republika Austrija, OIB 62174954069, zastupan po punomoćniku Sanja Kraljević, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika DIM-MES d.o.o., Drniš, Poljana 7, OIB 71968165400, zastupan po punomoćnicima iz OD Golubić i partneri, odvjetnicima iz Zagreba, radi isplate, na ročištu objave dana 02. srpnja 2015. godine,

presudio je

1. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dijana Buva iz Drniša pod poslovnim brojem Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. godine koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana plati tužitelju ukupni iznos od 22.443,91 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti uvećan za iznos zakonske zatezne kamate koja teče na pojedine iznose kako slijedi:

- na iznos od 5.089,60 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 12. kolovoza 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 5.252,81 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 13. kolovoza 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 510,00 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 21. rujna 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 6.736,00 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 21. rujna 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 1.931,50 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 07. listopada 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 2.924,00 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 13. listopada 2014. godine pa do isplate

po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena te trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.323,75 kuna sa kamatom koja teče od 19. siječnja 2015. godine pa do isplate po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena."

2. Dužan je tuženik naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 13.975,00 kuna, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku koji je donio rješenje o ovrsi kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju ukupni iznos od 22.443,91 EUR-a s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospijeca svakog pojedinog računa do konačne isplate te trošak ovršnog postupka.

Protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika pod poslovnim brojem Ovr-3/15 od dana 19. siječnja 2015. godine tuženik je podnio prigovor u kojem je istakao da je u tijeku knjigovodstveno usklađenje između stranaka.

Po prigovoru tuženika rješenje o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-3/15 od dana 19. siječnja 2015. godine stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, te je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Na ročištu glavne rasprave tužitelj je naveo da ustraje u tužbi i tužbenom zahtjevu, te je suviše toga istakao da je tuženikov prigovor nedostatka ispostavljenoj foliji usmjeren ka odugovlačenju postupka i izbjegavanju plaćanja isporučene robe.

Tuženik iako uredno pozvan nije pristupio na ročište glavne rasprave, pa je isto na prijedlog tužitelja održano u njegovoj odsutnosti, međutim, isti je uputio sudu podnesak dana 06. Svibnja 2015. G. u kojem je istakao da je isporučena roba imala nedostataka te da zbog toga osporava navedeno potraživanje.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem računa s prijevodom (list spisa 4-16), mail korispodencija između stranaka (list spisa 30-34), izvješće o putovanju djelatnika tužitelja s prijevodom (list spisa 35-40), te otpremnica (list spisa 40-45), međunarodnog tovarnog lista (list spisa 47-50).

Platni nalog je osnovan.

Kao prvo potrebno je naglasiti da spisu ne prileži sporazum stranaka koje će se pravo u konkretnom slučaju primijeniti, obzirom da je tužitelj strana pravna osoba, pa stoga, po ocijeni ovog suda se ima primijeniti odredbe čl. 376. St. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/05) propisano je da se ugovorom o kupoprodaji obvezuje prodavatelj predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje da prodavatelju plati cijenu.

Pregledom računa s prijevodom (list spisa 4-16), mail korispodencija između stranaka (list spisa 30-34), izvješće o putovanju djelatnika tužitelja s prijevodom (list spisa 35-40), te otpremnica (list spisa 40-45), međunarodnog tovarnog lista (list spisa 47-50), razvidno je da su stranke bile u poslovnom odnosu, da je tužitelj tuženiku isporučio robu – foliju, da je za

ist izdao utužene račune, da je tuženik foliju primio pa je stoga, jasno da je tuženik u obvezi tužitelju platiti isporučenu robu u utuženom iznosu te je po ocijeni ovog suda tuženik istakao prigovor nedostatka kako bi izbjegao plaćanje te odugovlačio postupak a sve obzirom da spisu prileži korispodencija kojom je tražio plaćanje na rate te nagodba.

Nadalje, kako je ovaj sud utvrdio da je došlo do zakašnjenja u plaćanju to stoga tužitelju pripada sukladno odredbi članka 29. St. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05) i zakonska zatezna kamata po stopi propisanoj odredbom st. 2. istog članka ZOO na način kako je to i specificirano u točki 1. izreke.

Odredbom čl. 22. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 dalje: ZOO-a) propisano je da ako novčana obveza protivno zakonu glasi na plaćanje u zlatu ili stranoj valuti, njezino se ispunjenje može zahtijevati samo u valuti Republike Hrvatske prema prodajnom tečaju koji objavi devizna burza, odnosno Hrvatska narodna banka i koji vrijedi na dan dospjelogosti, odnosno, po zahtjevu vjerovnika, na dan plaćanja.

Međutim, kako je tužitelj obvezu protivno zakonu iskazao u stranoj valuti valjalo mu je sukladno odredbi čl. 22. ZOO dosuditi protuvrijednost u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi devizna burza, odnosno Hrvatska narodna banka i koji vrijedi na dan dospjelogosti, odnosno, po zahtjevu vjerovnika, na dan plaćanja.

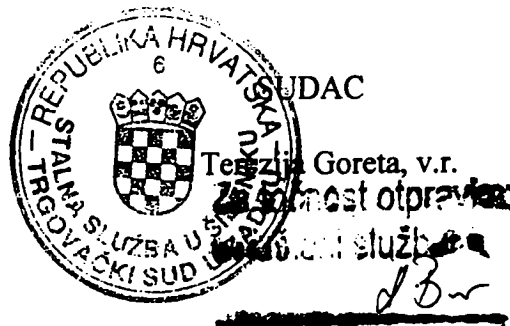
Slijedom navedenog temeljem čl. 376. ZOO valjalo je održati na snazi platni nalog kako je presuđeno u točki 1. izreke presude.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, pa je tužitelju obzirom na vrijednost predmeta spora te obzirom na uspjeh u parnici, sukladno Tbr. 7. i 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12) priznat trošak zastupanja na ročištu glavne rasprave od 11. lipnja 2015. godine u iznosu od 2.500,00 kuna odnosno 250 bodova, trošak sastava obrazloženih podnesaka od 13. Travnja 2015.g i 04. Lipnja 2015.g, što uvećano za troškove PDV-a daje iznos od 9.375,00 kuna. Ujedno je tužitelju sukladno Tbr. 1. i 2. Tbr. 2. t. 2. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" 26/03), priznat trošak pristojbe na presudu u iznosu od 2.100,00 kuna, te trošak prijedloga za donošenje prethodne mjere u iznosu od 2.100,00 kune, kao i trošak prijevoda u iznosu od 400,00 kuna.

Tužitelju nije priznat trošak pristupa objavi u iznosu od 500,00 kuna sa pdv-om, budući, se isti po ocjeni ovog suda ne može priznati u prvostupanjskoj presudi jer se u istoj priznaje trošak nastao do zaključenja raspravljanja.

Slijedom navedenog tužitelju je priznat ukupni trošak parničnog postupka u iznosu od 13.975,00 kuna, kako je to odlučeno u točki 2. izreke.

U Šibeniku, 02. srpnja 2015. godine

ODLUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka odluke.

Žalba se podnosi ovom sudu, u dovoljnom broju primjeraka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud RH u Zagrebu.

DN-a:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA

Dana 18. Srpnja 2017

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

Dana 31. Srpnja 2017

Ovlašteni službenik:

u točki 1 i 2. presude
u odluci na glavici i
troškove ovdnog i parničnog
postupka

ODLUKA JE OVRŠNA

Dana 07. Kolovoza 2017

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

Dana 15. rujna 2017

Ovlašteni službenik:

u točki 1 i 2. presude
u odluci na glavici i troškove
ovdnog i parničnog postupka

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Trgovački sud u Zadru
Stalna služba u Šibeniku
PRIMLJENO
Dana19.-06-2017.....

Ref. 28 Pž-5942/2015-2

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

12-06-2017

PRIMLJENO

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Vesni Buljan, u pravnoj stvari tužitelja MEIER VERPACKUNGEN GmbH iz Republike Austrije, Hohenems, Diepoldsauer Strasse 37, OIB 62174954069, kojeg zastupa punomoćnica Sanja Kraljević, odvjetnica u Zagrebu, Domagojeva 4, protiv tuženika DIM-MES d.o.o. iz Drniša, Poljana 7, OIB 71968165400, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Golubić i Partneri j.t.d. u Zagrebu, Amruševa 13, radi isplate, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj Povrv-205/15 od 2. srpnja 2015., 18. svibnja 2017.

presudio je

I. Djelomično se preinačuje presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj Povrv-205/15 od 2. srpnja 2015. u točki 1. izreke i sudi:

Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dijane Buva poslovni broj Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku od osam dana isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR (dvadesetdvijetisućečetiristočetdesetri eura i devedesetjedan cent).

II. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj Povrv-205/15 od 2. srpnja 2015. u točki 1. izreke u dijelu u kojem je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dijane Buva poslovni broj Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku od osam dana isplatiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.323,75 kn (šestisucatristodvadesettri kune i sedamdesetpet lipa) sa zateznom kamatom koja teče od 19. siječnja 2015. pa do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena i točka 2. izreke navedene presude.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj Povrv-205/15 od 2. srpnja 2015. u točki 1. izreke u dijelu u kojem je održan na snazi platni

parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku jer pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Slijedom navedenog, u dijelu u kojem je sud prvog stupnja održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika, a kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju kamate na pojedinačne iznose u kunsnoj protuvrijednosti valute EUR prema prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan dospelosti od dospijeca do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu (uvećanoj) za osam postotnih poena, valjalo je na temelju odredbe članka 369. stavak 1. Zakona o parničnom postupku tuženikovu žalbu uvažiti, ukinuti u tom dijelu pobijanu presudu i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje te riješiti kao u točki I. izreke ovog rješenja.

U nastavku postupka, prvostupanjski će sud otkloniti bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju je ukazao ovaj sud, i to tako da će (u odnosu na zatezne kamate) sukladno odredbi članka 452. Zakona o parničnom postupku ukinuti platni nalog, a zatim će sukladno odredbi članka 13. stavak 1. i 2. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima utvrditi po službenoj dužnosti sadržaj materijalnog prava Republike Austrije u odnosu na zatezne kamate (njihovu stopu) u razdoblju nakon 12. kolovoza 2014. Neovisno o navedenom, ovaj sud napominje da na temelju odredbe članka 13. stavak 3. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima i tužitelj može dostaviti potvrdu o sadržaju stranog prava i to u obliku javne isprave prevedene na hrvatski jezik od strane ovlaštenog sudskog tumača (certificat de coutume). Nakon što utvrdi sadržaj austrijskog prava o stopama zateznih kamata, prvostupanjski sud će donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku kojom će odlučiti o osnovanosti i visini preostalog tužbenog zahtjeva tužitelja.

Nadalje, s obzirom na to da je tužitelj u ovom sporu u cijelosti uspio u odnosu na glavno potraživanje to je, neovisno od toga što je ovaj sud ukinuo prvostupanjsku presudu u odnosu na tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata, prvostupanjska odluka o troškovima ovršnog i parničnog postupka pravilna i zakonita. Slijedom navedenog, tuženikovu žalbu izjavljenu protiv odluke prvostupanjskog suda kojom je održan na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.323,75 kn s pripadajućim kamatama i parnični trošak u iznosu od 13.975,00 kn valjalo je odbiti kao neosnovanu i potvrditi te dijelove prvostupanjske presude, a na temelju odredbe članka 380. točka 2. Zakona o parničnom postupku

Sukladno odredbi članka 166. stavak 4. u vezi sa stavkom 3. Zakona o parničnom postupku, o zahtjevima stranaka za naknadu troškova postupka u povodu pravnog lijeka sud će odlučiti u konačnoj odluci.

U Zagrebu 18. svibnja 2017.

Za točnost otpredak
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

Nadalje, s obzirom na to da tuženik tijekom cijelog postupka nije osporio činjenicu da ugovorena cijena robe iznosi 22.443,91 EUR, te da je tužitelj u prijedlogu za ovrhu (na temelju kojeg je javni bilježnik izdao rješenje o ovrsi čiji je sastavni dio platni nalog) podnio zahtjev za isplatu zahtijevajući isplatu iznosa od 22.443,91 EUR, a ne kunsku protuvrijednost tog iznosa, prvostupanjski sud je sukladno odredbi članka 53. Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe trebao održati na snazi platni nalog kojim je sukladno sadržaju tuženikove ugovorne obveze naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR. Prema tome, prvostupanjski sud je trebao održati na snazi platni nalog onako kako taj platni nalog glasi, a ne održati na snazi platni nalog koji ne glasi na isplatu kunske protuvrijednosti iznosa od 22.443,91 EUR čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku jer je u tom dijelu izreka presude nerazumljiva. Pri tome, ovaj sud napominje da je pogrešno pravno shvaćanje prvostupanjskog suda da novčana obveza protivno zakonu glasi na plaćanje u stranoj valuti; naprotiv, upravo zbog toga što je tužitelj strana pravna osoba, on sukladno ugovoru o kupoprodaji sklopljenim s tuženikom može potraživati isplatu cijene izraženu u valuti EUR, a ne u kunskoj protuvrijednosti te valute pa je i iz tog razloga prvostupanjski sud pogrešno primijenio i odredbu članka 22. Zakona o obveznim odnosima.

Međutim, budući da je sadržaj tuženikove novčane obveze isplate tužitelju iznosa od 22.443,91 EUR, a sukladno tome je i izdan platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika, te da tužitelj kao strana pravna osoba (suprotno mišljenju prvostupanjskog suda) može zahtijevati isplatu iznosa u valuti EUR, to je sukladno odredbi članka 373.a stavak 3. u vezi sa ~~stavkom 1. točka 1. Zakona o parničnom postupku~~ valjalo preinačiti prvostupanjsku presudu ~~te održati na snazi platni nalog u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR.~~

Međutim, u dijelu u kojem je odlučivao o kamatama, prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku jer je u tom dijelu pobijana odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Naime, s obzirom na to da se u ovom postupku radi o sporu s međunarodnim elementom kod kojeg valja primijeniti Konvenciju Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe i materijalno pravo Republike Austrije, to tužitelj može potraživati kamate sukladno odredbi članka 78. Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe prema kojoj ako jedna stranka ne plati cijenu ili drugi iznos s kojim je u zaostatku, druga strana ima pravo na kamate na takav iznos. Budući da Konvencijom Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe nije izričito propisana stopa kamata, to sukladno odredbi članka 7. stavak 2. navedene Konvencije i odredbi članka 4. stavak 1.(a) Uredbe (EZ) broj 593/2008 tužitelju valja priznati kamatu prema stopi koja se određuje prema pravilima međunarodnog privatnog prava; dakle, u konkretnom predmetu, prema stopi propisanoj materijalnim pravom Republike Austrije.

Budući da prvostupanjski sud nije sukladno odredbi članka 13. stavak 1. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91 po službenoj dužnosti utvrdio sadržaj odredaba materijalnog prava Republike Austrije koje se odnose na zatezne kamate, počinjena je bitna povreda odredaba

usklađenosti robe ako o tome nije prodavatelju poslao obavijest u kojoj je naveo narav nedostatka, u razumnom roku od trenutka kada ga je otkrio ili morao otkriti.

Prema tome, iz navedene odredbe Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe proizlazi da kupac mora obavijestiti prodavaoca o nedostacima robe te mu u toj obavijesti mora precizno pojasniti nedostatke robe, što znači da je tuženik kao kupac trebao točno opisati u čemu se sastoji odstupanje u kvaliteti kupljene robe i to u razumnom roku od trenutka kada ga je otkrio ili morao otkriti.

Tuženik je u podnesku od 5. svibnja 2015. naveo da je obavijestio tužitelja o nedostacima kupljene robe te je predložio saslušanje Ante Blaževića, Jose Piteše i Igora Choudhurya i uvid u e-mail poruku od 3. listopada 2014. da mu je tužitelj predao stvari s nedostatkom. Međutim, u tom podnesku tuženik nije ni iznio činjenicu kada je utvrdio eventualne nedostatke robe, a o čemu ovisi i to da li je tuženik to učinio u razumnom roku od trenutka kada je otkrio ili morao otkriti eventualne nedostatke robe. Osim toga, niti iz e-mail poruke od 3. listopada 2014. s lista 22. spisa ne proizlazi da bi stvari koje je tužitelj isporučio tuženiku imale materijalne nedostatke, budući da iz te poruke proizlazi kako „nije problem u foliji” već u tuženikovu stroju budući da „alat ne zatvori posudicu do kraja, to jest ostavi rupu”. Nadalje, s obzirom na to da je tuženik svojim naknadnim dopisom od 18. studenoga 2014. (list 17. spisa) priznao dug po svim utuženim računima, očito je da je i sam svjestan činjenice da stvari nisu imale nedostatke pa stoga nije bilo potrebe za saslušanjem predloženih svjedoka; naprotiv, i prema ocjeni ovog suda tuženik je prigovor neusklađenosti robe, odnosno prigovor materijalnih nedostataka stvari istaknuo isključivo s ciljem kako bi izbjegao plaćanje te odugovlačio ovaj postupak, a što smatra i prvostupanjski sud.

Međutim, za razliku od prvostupanjskog suda koji je samo konstatirao tuženikovu zlouporabu prava, ovaj sud napominje da je sukladno odredbi članka 10. stavak 1. Zakona o parničnom postupku dužnost suda da tu zlouporabu spriječi i to izricanjem novčanih kazni kako stranci tako i njegovu punomoćniku (stavak 2. i 3. istog članka Zakona o parničnom postupku). Slijedom navedenog, ovaj sud sukladno odredbi članka 10. stavak 5. Zakona o parničnom postupku ovom prilikom poziva prvostupanjski sud da o zloupotrebu prava tuženika, odnosno njegova punomoćnika, donese odgovarajuću odluku te sukladno članku 10. stavak 6. Zakona o parničnom postupku o tome izvijesti ovaj sud.

U odnosu na tuženikov žalbeni navod da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je održao glavnu raspravu bez održavanja pripremnog ročišta, ovaj sud napominje prvostupanjski sud na ročištu održanom 11. lipnja 2015. doista nije sukladno odredbi članka 277. stavak 2. Zakona o parničnom postupku zaključio prethodni postupak i (sukladno odredbi članka 292. stavak 8. tog Zakona) na istom ročištu održao glavnu raspravu, već je prema zapisniku s tog ročišta nakon izlaganja tužitelja (uredno pozvani tuženik tom ročištu nije pristupio) donio raspravno rješenje kojim je odredio izvesti dokaze koji su priloženi spisu (zapravo, izvesti uvid u isprave koje prileže spisu). Međutim, prema mišljenju ovog suda time što prvostupanjski sud na ročištu održanom 11. lipnja 2015. nije zaključio prethodni postupak, time nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka koja bi bila od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude, a kako to pogrešno smatra prvostupanjski sud.

Nadalje, s obzirom na to da materijalno pravo Republike Austrije, osim zakona Republike Austrije, sačinjavaju i međunarodne konvencije i ugovori koje je Republika Austrija ratificirala, to se na ovaj spor primjenjuje Konvencija Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe („Službeni list SFRJ - Međunarodni ugovori“ broj 10/84, „Narodne novine - Međunarodni ugovori“ broj 15/98), dok se odredbe materijalnog prava Republike Austrije primjenjuju supsidijarno ako samom Konvencijom pojedino pitanje nije izričito riješeno, a niti se može riješiti na temelju načela na kojima se Konvencija temelji (članak 7. stavak 2. Konvencije). Naime, navedena Konvencija primjenjuje se uvijek kada se radi o međunarodnoj prodaji robe osim u slučaju kad su stranke izričito isključile njenu primjenu odnosno kad su ugovorile primjenu materijalnog prava pojedine države kao isključivo mjerodavnom za ugovor. S obzirom na to da iz spisa proizlazi da stranke nisu izričito isključile primjenu Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe, a niti su ugovorile primjenu materijalnog prava neke države kao isključivo mjerodavnom za ugovor o prodaji robe, u spornom odnosu između ovdje parničnih stranaka valja primijeniti navedenu Konvenciju Ujedinjenih naroda.

Odredbom članka 1. stavak 1. navedene Konvencije određeno je da se konvencija primjenjuje na ugovore o prodaji robe sklopljene između strana koje imaju svoja sjedišta na teritorijima različitih država kad su te države, države ugovornice ili kad pravila međunarodnog privatnog prava upućuju na primjenu prava jedne države ugovornice.

U konkretnom slučaju ispunjena su oba alternativna uvjeta za primjenu navedene Konvencije propisana odredbom članka 1. stavak 1. Konvencije jer je tužitelj pravna osoba sa sjedištem u Republici Austriji, a tuženik je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a i pravila međunarodnog privatnog prava upućuju na primjenu prava Republike Austrije kao države ugovornice Konvencije (Republika Austrija je navedenu konvenciju ratificirala dana 29. prosinca 1987., a primjenjuje ju od 1. siječnja 1989.). Stoga se u konkretnom slučaju primjenjuje navedena Konvencija koja se (i) u Republici Hrvatskoj primjenjuje, osim temeljem odluke o notifikaciji o sukcesiji države prednice, na temelju potvrđene generalne sukcesije svih ugovora koje je bivša Jugoslavija sklopila s Republikom Austrijom, te Ustavne odluke o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 31/91) i članka 29. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“ broj 28/96). Upravo zbog navedenih razloga prvostupanjski je sud pogrešno primijenio materijalno pravo pozivajući se u obrazloženju pobijane presude na odredbu članka 376. Zakona o obveznim odnosima

Osim toga, čak kada bi se kao mjerodavno pravo u ovom predmetu primjenjivalo materijalno pravo Republike Hrvatske, kako to pogrešno smatra prvostupanjski sud, i u tom slučaju bi (u odnosu na osnovanost tužbenog zahtjeva za isplatom glavnog tužiteljeva potraživanja) valjalo primijeniti odredbe Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe, a ne odredbe Zakona o obveznim odnosima jer je sukladno odredbi članka 141. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 85/10-pročišćeni tekst) navedena Konvencija dio unutarnjeg prava Republike Hrvatske i po pravnoj snazi je iznad Zakona o obveznim odnosima.

Odredbom članka 39. stavak 1. Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe propisano je da kupac gubi pravo pozivati se na nedostatak

Zakona o parničnom postupku. Tužitelj predlaže drugostupanjskom sudu potvrditi prvostupanjsku presudu jer prema stanju spisa bitne činjenice među strankama nisu sporne i moguće ih je utvrditi na temelju isprava i posrednih dokaza koje je tužitelj dostavio u spis; tužitelj potražuje trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 3.125,00 kn i sudske pristojbe u iznosu od 2.100,00 kn.

Tuženikova žalba je djelomično osnovana, ali ne iz razloga na koje ukazuje žalitelj.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe članka 365. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 47/11 i 25/13) u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud u dijelu u kojem je obvezao tuženika isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR u protuvrijednosti u kunama pogrešno primijenio materijalno pravo, a k tome je u tom dijelu i počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku, no, primjenom odredbe članka 373.a stavak 3. u vezi sa stavkom 1. Zakona o parničnom postupku u tom je dijelu prvostupanjsku presudu valjalo preinačiti. Međutim, u dijelu odluke kojim je dosudio tužitelju zatezne kamate na pojedinačne iznose od njihova dospijeca do isplate prvostupanjski je sud počinio bitnu povredu odredbi parničnog postupka propisanu člankom 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku.

~~Iz spisa proizlazi da su stranke bile u poslovnom odnosu iz ugovora o prodaji na temelju kojeg je tužitelj isporučio tuženiku određene stvari koje su predmet prodaje, a tuženik za isporučene stvari nije tužitelju isplatio ugovorenu cijenu.~~ Ove činjenice uostalom između stranaka nisu niti sporne. U ovom postupku je sporno je li tuženik pravovremeno i uredno izvršio reklamaciju tužitelju, odnosno istaknuo prigovor neusklađenosti robe.

S obzirom na to da je tužitelj pravna osoba sa sjedištem u Republici Austriji, a tuženik je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, u ovom parničnom predmetu radi se o sporu s međunarodnim elementom pa je primjenu materijalnog prava potrebno ispitati prema kolizijskim normama iz Uredbe (EZ) broj 593/2008 Europskog parlamenta i vijeća o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (RIM I.). To u konkretnom slučaju znači da je prema odredbi članaka 1. i 3. stavak 1. te Uredbe za ugovore mjerodavno pravo što su ga izabrale ugovorne stranke.

Uvidom u spis proizlazi da stranke nisu ugovorile koje se materijalno pravo primjenjuje u ovom sporu pa iz tog razloga (a suprotno pravnom shvaćanju prvostupanjskog suda da se zbog neugovaranja materijalnog prava ima primijeniti materijalno pravo Republike Hrvatske i to Zakon o obveznim odnosima) valja primijeniti odredbu članka 4. stavka 1.(a) Uredbe (EZ broj 593/2008). prema kojoj ugovor o prodaji podliježe pravu one države u kojoj prodavatelj ima uobičajeno boravište. Prema tome, s obzirom na to da se u vrijeme zaključenja ugovora o prodaji (kao i tijekom cijelog prvostupanjskog postupka) sjedište prodavaoca nalazilo u Republici Austriji, u ovom sporu kao mjerodavno pravo valja primijeniti materijalno pravo Republike Austrije.

kojom je tražio plaćanje na rate te nagodba. Osim toga, budući da je tužitelj protivno zakonu iskazao obvezu u stranoj valuti, valjalo je sukladno članku 22. Zakona o obveznim odnosima tužitelju dosuditi protuvrijednost u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi devizna burza odnosno Hrvatska narodna banka i koji vrijedi na dan dospelosti odnosno plaćanja.

Protiv te presude žalbu je izjavio tuženik pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Obrazlažući žalbene razloge žalitelj u bitnom navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti, a koja je sadržana u odredbi članka 420. Zakona o obveznim odnosima. Tuženik je u tijeku prvostupanjskog postupka postavio zahtjev za sniženjem cijene do visine postavljenog tužbenog zahtjeva jer tužitelj nema potraživanje prema tuženiku u utuženom iznosu. Tužitelj nema tražbinu prema tuženiku u utuženom iznosu jer je tuženik uslijed neispravnosti isporučene robe pretrpio znatnu imovinsku štetu, budući da roba nije bila ispravna za redovnu upotrebu. Osim toga, sud nije primijenio ni odredbu članka 422. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima prema kojoj kupac može, ako još nije isplatio cijenu, zahtijevati da se cijena snizi ili da mu se naknadi šteta; žalitelj se poziva i na odredbe članka 410. stavak 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima te ističe da je zahtijevao da mu tužitelj otkloni nedostatke i naknadi štetu, no tome tužitelj nije udovoljio. Žalitelj smatra da je prvostupanjski sud pogrešno i neutemeljeno istaknuo prigovor nedostataka stvari kako bi izbjegao plaćanje te odugovlačio postupak jer je tuženik istakao taj prigovor, budući da je tužitelj isporučio neispravnu robu. Žalitelj smatra da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 277. stavak 2. Zakona o parničnom postupku jer je održao glavnu raspravu bez održavanja pripremno-ročišta, a što je bilo od utjecaja na donošenje pravilne i zakonite odluke. Tuženik ne spori da su stranke bile u poslovnom odnosu, da je tužitelj isporučio tuženiku robu te da je tužitelj izdao utužene račune, no, pogrešno je utvrdio činjenicu da bi tuženik bio u obvezi platiti isporučenu robu. Žalitelj pobija i odluku o troškovima postupka te predlaže drugostupanjskom sudu da preinači pobijanu presudu na način da u cijelosti ukine platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi, a podredno da ukine presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i naloži tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka i žalbe u iznosu od 3.906,25 kn.

Žalba je dostavljena tužitelju na odgovor. Tužitelj u odgovoru na tužnikovu žalbu u bitnom navodi da se tuženik neosnovano poziva na odredbe članka 410., 420. i 422. Zakona o obveznim odnosima jer tuženik nije priložio niti jedan dokaz da je tužitelju navodno otkrio nedostatak na tužiteljevu proizvodu, uputio obavijest s detaljnim opisom nedostataka, da ga je obavijestio kada je nedostatak uočio te se samo može zaključiti kako su svi izneseni prigovori tuženika paušalni. Tužitelj je dostavljao tuženiku različitu robu, u različita vremena, s različitim datumima do kojih je tuženik trebao isporučenu robu platiti tužitelju te je stoga tuženik svaki prigovor eventualnog nedostatka morao točno obrazložiti za svaki pojedini proizvod. Osim toga, iz dopisa tuženika od 18. studenoga 2014., a čiju je vjerodostojnost tuženik i priznao nesumnjivo proizlazi da je tuženik priznao tužiteljevo potraživanje te da je tražio obročnu otplatu. Nadalje, neosnovano tuženik ističe da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka jer je tuženik uredno obaviješten o ročištu 11. lipnja 2015., a na isto nije pristupio. Tužitelj ukazuje na činjenicu da je i ovo ponašanje tuženika usmjereno na odugovlačenje postupka s ciljem da se tužitelja onemogući u naplati svog potraživanja, jer i iz podneska tuženika od 6. svibnja 2015. proizlazi da tuženik nije osporio postojanje tužiteljeva potraživanja pa je stoga sud imao sve elemente za donošenje presude u skladu s odredbama

nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dijane Buva poslovni broj Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku od 8 dana isplatiti tužitelju zatezne kamate koje teku na pojedinačne iznose, i to:

- na iznos od 5.089,60 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 12. kolovoza 2014. pa do isplate,

- na iznos od 5.252,81 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 13. kolovoza 2014. pa do isplate,

- na iznos od 510,00 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 21. rujna 2014. pa do isplate,

- na iznos od 6.736,00 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 21. rujna 2014. pa do isplate,

- na iznos od 1.931,50 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 7. listopada 2014. pa do isplate,

- na iznos od 2.924,00 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 13. listopada 2014. pa do isplate,

sve prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana **polugodišta** koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena i u tom dijelu **predmet se vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.**

II. O zahtjevima stranaka za naknadu troška drugostupanjskog postupka sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Pobijanom presudom označenoj u izreci ove presude i rješenja prvostupanjski sud je održao u cijelosti na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Dijane Buva poslovni broj Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatska narodna banka i koji vrijedi na dan dospelosti uvećan za iznos zakonske zatezne kamate koja teče od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa navedenog u izreci presude pa do isplate i to prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu (uvećanoj) za osam postotnih poena (točka 1. izreke presude). Rješenjem o troškovima postupka sadržanim u presudi prvostupanjski je sud naložio tuženiku da naknadi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 13.975,00 kn (točka 2. izreke presude). Tako je prvostupanjski sud presudio, jer je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da je tužitelj strana pravna osoba pa s obzirom na to da nije priložen sporazum stranaka koje će se pravo primijeniti u konkretnom slučaju, sud smatra da treba primijeniti odredbu članka 376. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15). Nadalje, prvostupanjski sud je utvrdio da je tužitelj isporučio tuženiku robu – foliju, koju je tuženik primio dok je prigovor nedostataka stvari tuženik (prema ocjeni prvostupanjskog suda) istaknuo kako bi izbjegao plaćanje te odugovlačio postupak, a sve s obzirom na to da je spisu priložena korespondencija

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
TROŠAK OVRHE	s dospeljem	19.01.2015	08.12.2017				6.323,75		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	
KAMATE		20.01.2015	30.06.2015	162	12.14 %		6.323,75	340,73	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	12.13 %		6.323,75	405,88	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10.14 %		6.323,75	674,67	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10.05 %		6.323,75	990,70	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9.88 %		6.323,75	1.304,80	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		6.323,75	1.608,36	
KAMATE		01.07.2017	08.12.2017	161	9.41 %		6.323,75	1.870,84	
DUGOVANJE	po stavci								8.194,59
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							6.323,75	1.870,84	8.194,59
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

http://disqus.com/?ref_noscript (http://disqus.com/?ref_noscript)

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
TROŠAK OVRHE	s dospijećem	02.07.2015	08.12.2017				13.975,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		03.07.2015	31.07.2015	29	12.13 %		13.975,00	134,68	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10.14 %		13.975,00	728,69	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10.05 %		13.975,00	1.427,09	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9.88 %		13.975,00	2.121,23	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		13.975,00	2.792,06	
KAMATE		01.07.2017	08.12.2017	161	9.41 %		13.975,00	3.372,12	
DUGOVANJE	po stavci								17.347,12
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							13.975,00	3.372,12	17.347,12
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

http://disqus.com/?ref_noscript (http://disqus.com/?ref_noscript)

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

REGIONALNI CENTAR SPLIT

Mažuranićevo šetalište 24 b

21000 SPLIT

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Poslovni broj spisa 1 St-464/2017-14

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

U smislu čl. 39. Stečajnog zakona tražbina je navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka (str 167 spisa) – dostavlja se punomoć

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

MEIER VERPAKUNGEN Gmbh

OIB 62174954069

Adresa / sjedište

Diepoldsauer Strasse 37, 6845 Hohenems, Republika Austrija

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv DIM MES d.o.o.

OIB 71968165400

Adresa / sjedište

Poljana 7, 22320 Drniš

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda trgovačkog suda u Zadru-Stalna služba u Šibeniku Povrv 205/15 (novi broj Povrv 304/17)

Iznos dospjele tražbine **192.299,96 (kn)**

Glavnica **22.443,91 EUR u protuvrijednosti (tečaj 7,43) = 166.758,25 (kn)**

Ovršni trošak po presudi 6.323,75 kn

Parnični trošak po presudi 13.975,00 kn

Kamate na ovršne i parnične troškove 5.242,96 kn

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka _____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga) _____

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

Presuda Trgovačkog suda u Zadru Stalna služba u Šibeniku Povrv 205/15 koja je potvrđena Presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu Pž 5942/2015 (ukinuto samo u dijelu kamata na glavnici (novi broj Povrv 304/17) i na istoj se nalaze klauzule pravomoćnosti i ovršnosti

Vjerovnikovo potraživanje dužnik je naveo i prijavio u svom popisu podataka o tražbinama u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka na str 167 spisa, a ovime se samo točno specificira ista i dostavlja punomoć

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

ZAGREB 23.01.2018.

Potpis vjerovnika po punomoćniku

ODVJETNIK
DAVOR JELIĆ
Odvjetničko društvo ZAGREB, Domagojeva 4
JELIĆ, VUKOVIĆ & HANDŽIŠKI Tel: 01/462 55 00
ODVJETNIK DAVOR JELIĆ
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00

Prilog punomoć

Preslika stranice 167 spisa o prijavljenoj tražbini vjerovnika po dužniku

Presuda Trgovačkog suda u Zadru Stalna služba u Šibeniku Povrv 205/15

Presuda Visokog trgovačkog suda u Zagrebu Pž 5942/2015

Obračun kamata

ODVJETNIK
DAVOR JELIĆ
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00

Odvjetničko društvo
JELIĆ, VUKOVIĆ & HANDŽISKI
ODVJETNIK **DAVOR JELIĆ**
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00

Napredno pretraživanje - svi

25.05.2017. 09:39:25

Rbr.	Opisak i broj predmeta	Sud	Stranke	Protustranke	Status predmeta
1.	GŽ-404/2017	Županijski sud u Zagrebu	1 Tužitelj - Alan Stjepko Sorić	1 Tuženik - DIM-MES d.o.o.	U rješavanju
2.	GŽ-1231/2017	Županijski sud u Varaždinu	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - Josip Čuljac	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
3.	GŽ-180/2017	Županijski sud u Karlovcu	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - Silvana Grobović	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	Arhiviran
4.	Ovr-594/2017	Općinski građanski sud u Zagrebu	1 Ovrhovoditelj - ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o. TRŽNICE ZAGREB	1 Ovršenik - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
5.	Povrv-454/2017	Trgovački sud u Zadru	INTER AUTO d.o.o. za trgovinu i popravak motornih vozila	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
6.	Povrv-442/2017	Trgovački sud u Zadru	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - BUREAU VERITAS CROATIA, društvo s ograničenom odgovornošću za kontrolu, ispitivanje i nadzor	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
7.	Povrv-351/2017	Općinski sud u Šibeniku	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - Ivan Mamić	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	Riješen
8.	Povrv-307/2017	Općinski sud u Šibeniku	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - MALER društvo s ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
9.	Povrv-304/2017	Trgovački sud u Zadru	1 Tužitelj - Meier Verpackungsmittel GmbH	1 Tuženik - DIM-MES d.o.o. Dmiš	U rješavanju
10.	Povrv-294/2017	Općinski sud u Šibeniku	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - Dražen Perkočić	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	Riješen
11.	Povrv-292/2017	Trgovački sud u Zadru	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - Sveučilište u Zagrebu, Prehrambeno-bioteknološki fakultet	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
12.	Povrv-290/2017	Trgovački sud u Zadru	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - FRUITIKO d.o.o. za trgovinu i usluge	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
13.	Povrv-200/2017	Trgovački sud u Zadru	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - Wiener osiguranje Vienna Insurance Group dioničko društvo za osiguranje	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
14.	Povrv-61/2017	Trgovački sud u Zadru	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - CROATIA-TRADE export-import, trgovina, društvo s ograničenom odgovornošću, Varaždin	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju
15.	Povrv-17/2017	Općinski sud u Šibeniku	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - ALEJA FAKTORING d.o.o. za financijske i druge usluge	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	Arhiviran
16.	PŽ-5598/2017	Visoki trgovački sud Republike Hrvatske	1 Ovrhovoditelj (tužitelj) - FRUITIKO d.o.o. za trgovinu i usluge	1 Ovršenik (tuženik) - DIM-MES d.o.o. za proizvodnju, trgovinu i usluge	U rješavanju

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, OIB 39670464653, po sucu Terezija Goreta, u pravnoj stvari tužitelja Meier Verpackungen Gmbh, Diepoldsauer Strasse 37, Republika Austrija, OIB 62174954069, zastupan po punomoćniku Sanja Kraljević, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika DIM-MES d.o.o., Drniš, Poljana 7, OIB 71968165400, zastupan po punomoćnicima iz OD Golubić i partneri, odvjetnicima iz Zagreba, radi isplate, na ročištu objave dana 02. srpnja 2015. godine,

presudio je

1. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dijana Buva iz Drniša pod poslovnim brojem Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. godine koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana plati tužitelju ukupni iznos od 22.443,91 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti uvećan za iznos zakonske zatezne kamate koja teče na pojedine iznose kako slijedi:

- na iznos od 5.089,60 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 12. kolovoza 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 5.252,81 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 13. kolovoza 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 510,00 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 21. rujna 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 6.736,00 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 21. rujna 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 1.931,50 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 07. listopada 2014. godine pa do isplate
- na iznos od 2.924,00 EUR-a u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi HNB i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 13. listopada 2014. godine pa do isplate

po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena te trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.323,75 kuna sa kamatom koja teče od 19. siječnja 2015. godine pa do isplate po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena."

2. Dužan je tuženik naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 13.975,00 kuna, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku koji je donio rješenje o ovrsi kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju ukupni iznos od 22.443,91 EUR-a s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog računa do konačne isplate te trošak ovršnog postupka.

Protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika pod poslovnim brojem Ovr-3/15 od dana 19. siječnja 2015. godine tuženik je podnio prigovor u kojem je istakao da je u tijeku knjigovodstveno usklađenje između stranaka.

Po prigovoru tuženika rješenje o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-3/15 od dana 19. siječnja 2015. godine stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, te je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Na ročištu glavne rasprave tužitelj je naveo da ustraje u tužbi i tužbenom zahtjevu, te je suviše toga istakao da je tuženikov prigovor nedostatka ispostavljenoj foliji usmjeren ka odugovlačenju postupka i izbjegavanju plaćanja isporučene robe.

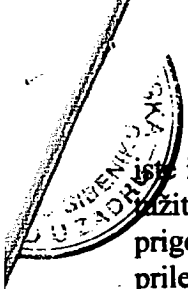
Tuženik iako uredno pozvan nije pristupio na ročište glavne rasprave, pa je isto na prijedlog tužitelja održano u njegovoj odsutnosti, međutim, isti je uputio sudu podnesak dana 06. Svibnja 2015. G. u kojem je istakao da je isporučena roba imala nedostataka te da zbog toga osporava navedeno potraživanje.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem računa s prijevodom (list spisa 4-16), mail korispodencija između stranaka (list spisa 30-34), izvješće o putovanju djelatnika tužitelja s prijevodom (list spisa 35-40), te otpremnica (list spisa 40-45), međunarodnog tovarnog lista (list spisa 47-50).

Platni nalog je osnovan.

Kao prvo potrebno je naglasiti da spisu ne pileži sporazum stranaka koje će se pravo u konkretnom slučaju primijeniti, obzirom da je tužitelj strana pravna osoba, pa stoga, po ocijeni ovog suda se ima primijeniti odredbe čl. 376. St. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/05) propisano je da se ugovorom o kupoprodaji obvezuje prodavatelj predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje da prodavatelju plati cijenu.

Pregledom računa s prijevodom (list spisa 4-16), mail korispodencija između stranaka (list spisa 30-34), izvješće o putovanju djelatnika tužitelja s prijevodom (list spisa 35-40), te otpremnica (list spisa 40-45), međunarodnog tovarnog lista (list spisa 47-50), razvidno je da su stranke bile u poslovnom odnosu, da je tužitelj tuženiku isporučio robu – foliju, da je za

ist izdao utužene račune, da je tuženik foliju primio pa je stoga, jasno da je tuženik u obvezi tužitelju platiti isporučenu robu u utuženom iznosu te je po ocijeni ovog suda tuženik istakao prigovor nedostatka kako bi izbjegao plaćanje te odugovlačio postupak a sve obzirom da spisu prileži korispodencija kojom je tražio plaćanje na rate te nagodba.

Nadalje, kako je ovaj sud utvrdio da je došlo do zakašnjenja u plaćanju to stoga tužitelju pripada sukladno odredbi članka 29. St. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05) i zakonska zatezna kamata po stopi propisanoj odredbom st. 2. istog članka ZOO na način kako je to i specificirano u točki 1. izreke.

Odredbom čl. 22. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 dalje: ZOO-a) propisano je da ako novčana obveza protivno zakonu glasi na plaćanje u zlatu ili stranoj valuti, njezino se ispunjenje može zahtijevati samo u valuti Republike Hrvatske prema prodajnom tečaju koji objavi devizna burza, odnosno Hrvatska narodna banka i koji vrijedi na dan dospelosti, odnosno, po zahtjevu vjerovnika, na dan plaćanja.

Međutim, kako je tužitelj obvezu protivno zakonu iskazao u stranoj valuti valjalo mu je sukladno odredbi čl. 22. ZOO dosuditi protuvrijednost u kunama prema prodajnom prodajnom tečaju koji objavi devizna burza, odnosno Hrvatska narodna banka i koji vrijedi na dan dospelosti, odnosno, po zahtjevu vjerovnika, na dan plaćanja.

Slijedom navedenog temeljem čl. 376. ZOO valjalo je održati na snazi platni nalog kako je presuđeno u točki 1. izreke presude.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, pa je tužitelju obzirom na vrijednost predmeta spora te obzirom na uspjeh u parnici, sukladno Tbr. 7. i 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/12) priznat trošak zastupanja na ročištu glavne rasprave od 11. lipnja 2015. godine u iznosu od 2.500,00 kuna odnosno 250 bodova, trošak sastava obrazloženih podnesaka od 13. Travnja 2015.g i 04. Lipnja 2015.g, što uvećano za troškove PDV-a daje iznos od 9.375,00 kuna. Ujedno je tužitelju sukladno Tbr. 1. i 2. Tbr. 2. t. 2. Zakona o sudskim pristojbama "Narodne novine" 26/03), priznat trošak pristojbe na presudu u iznosu od 2.100,00 kuna, te trošak prijedloga za donošenje prethodne mjere u iznosu od 2.100,00 kune, kao i trošak prijevoda u iznosu od 400,00 kuna.

Tužitelju nije priznat trošak pristupa objavi u iznosu od 500,00 kuna sa pdv-om, budući, se isti po ocjeni ovog suda ne može priznati u prvostupanjskoj presudi jer se u istoj priznaje trošak nastao do zaključenja raspravljanja.

Slijedom navedenog tužitelju je priznat ukupni trošak parničnog postupka u iznosu od 13.975,00 kuna, kako je to odlučeno u točki 2. izreke.

U Šibeniku, 02. srpnja 2015. godine

ODLUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka odluke.

Žalba se podnosi ovom sudu, u dovoljnom broju primjeraka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud RH u Zagrebu.

DN-a:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA

Dana 18. Srpnja 2017

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

Dana 31. Srpnja 2017

Ovlašteni službenik:

u točki 1 i 2. presude
u odnosu na glavnicu i
troškove ovdnog i parničnog
postupka

ODLUKA JE OVRŠNA

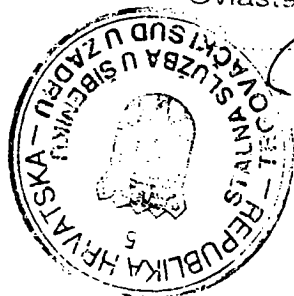
Dana 07. Kolovoza 2017

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

Dana 15. rujna 2017

Ovlašteni službenik:

u točki 1 i 2. presude
u odnosu na glavnicu i troškove
ovdnog i parničnog postupka

Trgovački sud u Zadru
Stalna služba u Šibeniku
PRIMLJENO
Dana19-06-2017.....

Ref. 28 Pž-5942/2015-2

23-06-2017

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

12-06-2017

PRIMLJENO

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Vesni Buljan, u pravnoj stvari tužitelja MEIER VERPACKUNGEN GmbH iz Republike Austrije, Hohenems, Diepoldsauer Strasse 37, OIB 62174954069, kojeg zastupa punomoćnica Sanja Kraljević, odvjetnica u Zagrebu, Domagojeva 4, protiv tuženika DIM-MES d.o.o. iz Driša, Poljana 7, OIB 71968165400, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Golubić i Partneri j.t.d. u Zagrebu, Amruševa 13, radi isplate, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj Povrv-205/15 od 2. srpnja 2015., 18. svibnja 2017.

presudio je

I. Djelomično se preinačuje presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj Povrv-205/15 od 2. srpnja 2015. u točki 1. izreke i sudi:

Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dijane Buva poslovni broj Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku od osam dana isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR (dvadesetdvijetisućečetiristočetredeset i devedesetjedan cent).

II. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj Povrv-205/15 od 2. srpnja 2015. u točki 1. izreke u dijelu u kojem je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dijane Buva poslovni broj Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku od osam dana isplatiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.323,75 kn (šesttisucetrinstodvadesettri kune i sedamdesetpet lipa) sa zateznom kamatom koja teče od 19. siječnja 2015. pa do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu za pet postotnih poena i točka 2. izreke navedene presude.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj Povrv-205/15 od 2. srpnja 2015. u točki 1. izreke u dijelu u kojem je održan na snazi platni

nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Dijane Buva poslovni broj Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku u roku od 8 dana isplatiti tužitelju zatezne kamate koje teku na pojedinačne iznose, i to:

- na iznos od 5.089,60 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 12. kolovoza 2014. pa do isplate,

- na iznos od 5.252,81 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 13. kolovoza 2014. pa do isplate,

- na iznos od 510,00 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 21. rujna 2014. pa do isplate,

- na iznos od 6.736,00 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 21. rujna 2014. pa do isplate,

- na iznos od 1.931,50 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 7. listopada 2014. pa do isplate,

- na iznos od 2.924,00 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatske narodne banke i koji vrijedi na dan dospelosti s kamatom od 13. listopada 2014. pa do isplate,

sve prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena i u tom dijelu predmet se vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O zahtjevima stranaka za naknadu troška drugostupanjskog postupka sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Pobijanom presudom označenoj u izreci ove presude i rješenja prvostupanjski sud je održao u cijelosti na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Dijane Buva poslovni broj Ovr-3/15 od 19. siječnja 2015. kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi Hrvatska narodna banka i koji vrijedi na dan dospelosti uvećan za iznos zakonske zatezne kamate koja teče od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa navedenog u izreci presude pa do isplate i to prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu (uvećanoj) za osam postotnih poena (točka 1. izreke presude). Rješenjem o troškovima postupka sadržanim u presudi prvostupanjski je sud naložio tuženiku da naknadi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 13.975,00 kn (točka 2. izreke presude). Tako je prvostupanjski sud presudio, jer je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio da je tužitelj strana pravna osoba pa s obzirom na to da nije priložen sporazum stranaka koje će se pravo primijeniti u konkretnom slučaju, sud smatra da treba primijeniti odredbu članka 376. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15). Nadalje, prvostupanjski sud je utvrdio da je tužitelj isporučio tuženiku robu – foliju, koju je tuženik primio dok je prigovor nedostataka stvari tuženik (prema ocjeni prvostupanjskog suda) istaknuo kako bi izbjegao plaćanje te odugovlačio postupak, a sve s obzirom na to da je spisu priložena korespondencija

kojom je tražio plaćanje na rate te nagodba. Osim toga, budući da je tužitelj protivno zakonu iskazao obvezu u stranoj valuti, valjalo je sukladno članku 22. Zakona o obveznim odnosima tužitelju dosuditi protuvrijednost u kunama prema prodajnom tečaju koji objavi devizna burza odnosno Hrvatska narodna banka i koji vrijedi na dan dospelosti odnosno plaćanja.

Protiv te presude žalbu je izjavio tuženik pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Obrazlažući žalbene razloge žalitelj u bitnom navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti, a koja je sadržana u odredbi članka 420. Zakona o obveznim odnosima. Tuženik je u tijeku prvostupanjskog postupka postavio zahtjev za sniženjem cijene do visine postavljenog tužbenog zahtjeva jer tužitelj nema potraživanje prema tuženiku u utuženom iznosu. Tužitelj nema tražbinu prema tuženiku u utuženom iznosu jer je tuženik uslijed neispravnosti isporučene robe pretrpio znatnu imovinsku štetu, budući da roba nije bila ispravna za redovnu upotrebu. Osim toga, sud nije primijenio ni odredbu članka 422. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima prema kojoj kupac može, ako još nije isplatio cijenu, zahtijevati da se cijena snizi ili da mu se naknadi šteta; žalitelj se poziva i na odredbe članka 410. stavak 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima te ističe da je zahtijevao da mu tužitelj otkloni nedostatke i naknadi štetu, no tome tužitelj nije udovoljio. Žalitelj smatra da je prvostupanjski sud pogrešno i neutemeljeno istaknuo prigovor nedostataka stvari kako bi izbjegao plaćanje te odugovlačio postupak jer je tuženik istakao taj prigovor, budući da je tužitelj isporučio neispravnu robu. Žalitelj smatra da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 277. stavak 2. Zakona o parničnom postupku jer je održao glavnu raspravu bez održavanja pripremno-ročišta, a što je bilo od utjecaja na donošenje pravilne i zakonite odluke. Tuženik ne spori da su stranke bile u poslovnom odnosu, da je tužitelj isporučio tuženiku robu te da je tužitelj izdao utužene račune, no, pogrešno je utvrdio činjenicu da bi tuženik bio u obvezi platiti isporučenu robu. Žalitelj pobija i odluku o troškovima postupka te predlaže drugostupanjskom sudu da preinači pobijanu presudu na način da u cijelosti ukine platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi, a podredno da ukine presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i naloži tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka i žalbe u iznosu od 3.906,25 kn.

Žalba je dostavljena tužitelju na odgovor. Tužitelj u odgovoru na tuženikovu žalbu u bitnom navodi da se tuženik neosnovano poziva na odredbe članka 410., 420. i 422. Zakona o obveznim odnosima jer tuženik nije priložio niti jedan dokaz da je tužitelju navodno otkrio nedostatak na tužiteljevu proizvodu, uputio obavijest s detaljnim opisom nedostataka, da ga je obavijestio kada je nedostatak uočio te se samo može zaključiti kako su svi izneseni prigovori tuženika paušalni. Tužitelj je dostavljao tuženiku različitu robu, u različita vremena, s različitim datumima do kojih je tuženik trebao isporučenu robu platiti tužitelju te je stoga tuženik svaki prigovor eventualnog nedostatka morao točno obrazložiti za svaki pojedini proizvod. Osim toga, iz dopisa tuženika od 18. studenoga 2014., a čiju je vjerodostojnost tuženik i priznao nesumnjivo proizlazi da je tuženik priznao tužiteljevo potraživanje te da je tražio obročnu otplatu. Nadalje, neosnovano tuženik ističe da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka jer je tuženik uredno obaviješten o ročištu 11. lipnja 2015., a na isto nije pristupio. Tužitelj ukazuje na činjenicu da je i ovo ponašanje tuženika usmjereno na odugovlačenje postupka s ciljem da se tužitelja onemogući u naplati svog potraživanja, jer i iz podneska tuženika od 6. svibnja 2015. proizlazi da tuženik nije osporio postojanje tužiteljeva potraživanja pa je stoga sud imao sve elemente za donošenje presude u skladu s odredbama

Zakona o parničnom postupku. Tužitelj predlaže drugostupanjskom sudu potvrditi prvostupanjsku presudu jer prema stanju spisa bitne činjenice među strankama nisu sporne i moguće ih je utvrditi na temelju isprava i posrednih dokaza koje je tužitelj dostavio u spis; tužitelj potražuje trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 3.125,00 kn i sudske pristojbe u iznosu od 2.100,00 kn.

Tuženikova žalba je djelomično osnovana, ali ne iz razloga na koje ukazuje žalitelj.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe članka 365. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 47/11 i 25/13) u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud u dijelu u kojem je obvezao tuženika isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR u protuvrijednosti u kunama pogrešno primijenio materijalno pravo, a k tome je u tom dijelu i počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku, no, primjenom odredbe članka 373.a stavak 3. u vezi sa stavkom 1. Zakona o parničnom postupku u tom je dijelu prvostupanjsku presudu valjalo preinačiti. Međutim, u dijelu odluke kojim je dosudio tužitelju zatezne kamate na pojedinačne iznose od njihova dospijeca do isplate prvostupanjski je sud počinio bitnu povredu odredbi parničnog postupka propisanu člankom 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku.

~~Iz spisa proizlazi da su stranke~~ bile u poslovnom odnosu iz ugovora o prodaji na temelju kojeg je tužitelj isporučio tuženiku određene stvari koje su predmet prodaje, a tuženik za isporučene stvari nije tužitelju isplatio ugovorenu cijenu. Ove činjenice uostalom između stranaka nisu niti sporne. U ovom postupku je sporno je li tuženik pravovremeno i uredno izvršio reklamaciju tužitelju, odnosno istaknuo prigovor neusklađenosti robe.

S obzirom na to da je tužitelj pravna osoba sa sjedištem u Republici Austriji, a tuženik je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, u ovom parničnom predmetu radi se o sporu s međunarodnim elementom pa je primjenu materijalnog prava potrebno ispitati prema kolizijskim normama iz Uredbe (EZ) broj 593/2008 Europskog parlamenta i vijeća o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (RIM I.). To u konkretnom slučaju znači da je prema odredbi članaka 1. i 3. stavak 1. te Uredbe za ugovore mjerodavno pravo što su ga izabrale ugovorne stranke.

Uvidom u spis proizlazi da stranke nisu ugovorile koje se materijalno pravo primjenjuje u ovom sporu pa iz tog razloga (a suprotno pravnom shvaćanju prvostupanjskog suda da se zbog neugovaranja materijalnog prava ima primijeniti materijalno pravo Republike Hrvatske i to Zakon o obveznim odnosima) valja primijeniti odredbu članka 4. stavka 1.(a) Uredbe (EZ broj 593/2008). prema kojoj ugovor o prodaji podliježe pravu one države u kojoj prodavatelj ima uobičajeno boravište. Prema tome, s obzirom na to da se u vrijeme zaključenja ugovora o prodaji (kao i tijekom cijelog prvostupanjskog postupka) sjedište prodavaoca nalazilo u Republici Austriji, u ovom sporu kao mjerodavno pravo valja primijeniti materijalno pravo Republike Austrije.

Nadalje, s obzirom na to da materijalno pravo Republike Austrije, osim zakona Republike Austrije, sačinjavaju i međunarodne konvencije i ugovori koje je Republika Austrija ratificirala, to se na ovaj spor primjenjuje Konvencija Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe („Službeni list SFRJ - Međunarodni ugovori“ broj 10/84, „Narodne novine - Međunarodni ugovori“ broj 15/98), dok se odredbe materijalnog prava Republike Austrije primjenjuju supsidijarno ako samom Konvencijom pojedino pitanje nije izričito riješeno, a niti se može riješiti na temelju načela na kojima se Konvencija temelji (članak 7. stavak 2. Konvencije). Naime, navedena Konvencija primjenjuje se uvijek kada se radi o međunarodnoj prodaji robe osim u slučaju kad su stranke izričito isključile njenu primjenu odnosno kad su ugovorile primjenu materijalnog prava pojedine države kao isključivo mjerodavnom za ugovor. S obzirom na to da iz spisa proizlazi da stranke nisu izričito isključile primjenu Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe, a niti su ugovorile primjenu materijalnog prava neke države kao isključivo mjerodavnom za ugovor o prodaji robe, u spornom odnosu između ovdje parničnih stranaka valja primijeniti navedenu Konvenciju Ujedinjenih naroda.

Odredbom članka 1. stavak 1. navedene Konvencije određeno je da se konvencija primjenjuje na ugovore o prodaji robe sklopljene između strana koje imaju svoja sjedišta na teritorijima različitih država kad su te države, države ugovornice ili kad pravila međunarodnog privatnog prava upućuju na primjenu prava jedne države ugovornice.

U konkretnom slučaju ispunjena su oba alternativna uvjeta za primjenu navedene Konvencije propisana odredbom članka 1. stavak 1. Konvencije jer je tužitelj pravna osoba sa sjedištem u Republici Austriji, a tuženik je pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, a i pravila međunarodnog privatnog prava upućuju na primjenu prava Republike Austrije kao države ugovornice Konvencije (Republika Austrija je navedenu konvenciju ratificirala dana 29. prosinca 1987., a primjenjuje ju od 1. siječnja 1989.). Stoga se u konkretnom slučaju primjenjuje navedena Konvencija koja se (i) u Republici Hrvatskoj primjenjuje, osim temeljem odluke o notifikaciji o sukcesiji države prednice, na temelju potvrđene generalne sukcesije svih ugovora koje je bivša Jugoslavija sklopila s Republikom Austrijom, te Ustavne odluke o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 31/91) i članka 29. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“ broj 28/96). Upravo zbog navedenih razloga prvostupanjski je sud pogrešno primijenio materijalno pravo pozivajući se u obrazloženju pobijane presude na odredbu članka 376. Zakona o obveznim odnosima

Osim toga, čak kada bi se kao mjerodavno pravo u ovom predmetu primjenjivalo materijalno pravo Republike Hrvatske, kako to pogrešno smatra prvostupanjski sud, i u tom slučaju bi (u odnosu na osnovanost tužbenog zahtjeva za isplatom glavnog tužiteljeva potraživanja) valjalo primijeniti odredbe Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe, a ne odredbe Zakona o obveznim odnosima jer je sukladno odredbi članka 141. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 85/10-pročišćeni tekst) navedena Konvencija dio unutarnjeg prava Republike Hrvatske i po pravnoj snazi je iznad Zakona o obveznim odnosima.

Odredbom članka 39. stavak 1. Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe propisano je da kupac gubi pravo pozivati se na nedostatak

usklađenosti robe ako o tome nije prodavatelju poslao obavijest u kojoj je naveo narav nedostatka, u razumnom roku od trenutka kada ga je otkrio ili morao otkriti.

Prema tome, iz navedene odredbe Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe proizlazi da kupac mora obavijestiti prodavaoca o nedostacima robe te mu u toj obavijesti mora precizno pojasniti nedostatke robe, što znači da je tuženik kao kupac trebao točno opisati u čemu se sastoji odstupanje u kvaliteti kupljene robe i to u razumnom roku od trenutka kada ga je otkrio ili morao otkriti.

Tuženik je u podnesku od 5. svibnja 2015. naveo da je obavijestio tužitelja o nedostacima kupljene robe te je predložio saslušanje Ante Blaževića, Jose Piteše i Igora Choudhurya i uvid u e-mail poruku od 3. listopada 2014. da mu je tužitelj predao stvari s nedostatkom. Međutim, u tom podnesku tuženik nije ni iznio činjenicu kada je utvrdio eventualne nedostatke robe, a o čemu ovisi i to da li je tuženik to učinio u razumnom roku od trenutka kada je otkrio ili morao otkriti eventualne nedostatke robe. Osim toga, niti iz e-mail poruke od 3. listopada 2014. s lista 22. spisa ne proizlazi da bi stvari koje je tužitelj isporučio tuženiku imale materijalne nedostatke, budući da iz te poruke proizlazi kako „nije problem u foliji” već u tuženikovu stroju budući da „alat ne zatvori posudicu do kraja, to jest ostavi rupu”. Nadalje, s obzirom na to da je tuženik svojim naknadnim dopisom od 18. studenoga 2014. (list 17. spisa) priznao dug po svim utuženim računima, očito je da je i sam svjestan činjenice da stvari nisu imale nedostatke pa stoga nije bilo potrebe za saslušanjem predloženih svjedoka; naprotiv, i prema ocjeni ovog suda tuženik je prigovor neusklađenosti robe, **odnosno prigovor materijalnih nedostataka** stvari istaknuo isključivo s ciljem kako bi izbjegao **plaćanje te odugovlačio ovaj postupak**, a što smatra i prvostupanjski sud.

Međutim, za razliku od prvostupanjskog suda koji je samo konstatirao tuženikovu zlouporabu prava, ovaj sud napominje da je sukladno odredbi članka 10. stavak 1. Zakona o parničnom postupku dužnost suda da tu zlouporabu spriječi i to izricanjem novčanih kazni kako stranci tako i njegovu punomoćniku (stavak 2. i 3. istog članka Zakona o parničnom postupku). Slijedom navedenog, ovaj sud sukladno odredbi članka 10. stavak 5. Zakona o parničnom postupku ovom prilikom poziva prvostupanjski sud da o zloupotrebu prava tuženika, odnosno njegova punomoćnika, donese odgovarajuću odluku te sukladno članku 10. stavak 6. Zakona o parničnom postupku o tome izvijesti ovaj sud.

U odnosu na tuženikov žalbeni navod da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je održao glavnu raspravu bez održavanja pripremnog ročišta, ovaj sud napominje prvostupanjski sud na ročištu održanom 11. lipnja 2015. doista nije sukladno odredbi članka 277. stavak 2. Zakona o parničnom postupku zaključio prethodni postupak i (sukladno odredbi članka 292. stavak 8. tog Zakona) na istom ročištu održao glavnu raspravu, već je prema zapisniku s tog ročišta nakon izlaganja tužitelja (uredno pozvani tuženik tom ročištu nije pristupio) donio raspravno rješenje kojim je odredio izvesti dokaze koji su priloženi spisu (zapravo, izvesti uvid u isprave koje prileže spisu). Međutim, prema mišljenju ovog suda time što prvostupanjski sud na ročištu održanom 11. lipnja 2015. nije zaključio prethodni postupak, time nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka koja bi bila od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude, a kako to pogrešno smatra prvostupanjski sud.

Nadalje, s obzirom na to da tuženik tijekom cijelog postupka nije osporio činjenicu da ugovorena cijena robe iznosi 22.443,91 EUR, te da je tužitelj u prijedlogu za ovrhu (na temelju kojeg je javni bilježnik izdao rješenje o ovrsi čiji je sastavni dio platni nalog) podnio zahtjev za isplatu zahtijevajući isplatu iznosa od 22.443,91 EUR, a ne kunsku protuvrijednost tog iznosa, prvostupanjski sud je sukladno odredbi članka 53. Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe trebao održati na snazi platni nalog kojim je sukladno sadržaju tuženikove ugovorne obveze naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR. Prema tome, prvostupanjski sud je trebao održati na snazi platni nalog onako kako taj platni nalog glasi, a ne održati na snazi platni nalog koji ne glasi na isplatu kunske protuvrijednosti iznosa od 22.443,91 EUR čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku jer je u tom dijelu izreka presude nerazumljiva. Pri tome, ovaj sud napominje da je pogrešno pravno shvaćanje prvostupanjskog suda da novčana obveza protivno zakonu glasi na plaćanje u stranoj valuti; naprotiv, upravo zbog toga što je tužitelj strana pravna osoba, on sukladno ugovoru o kupoprodaji sklopljenim s tuženikom može potraživati isplatu cijene izraženu u valuti EUR, a ne u kunskoj protuvrijednosti te valute pa je i iz tog razloga prvostupanjski sud pogrešno primijenio i odredbu članka 22. Zakona o obveznim odnosima.

Međutim, budući da je sadržaj tuženikove novčane obveze isplate tužitelju iznosa od 22.443,91 EUR, a sukladno tome je i izdan platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika, te da tužitelj kao strana pravna osoba (suprotno mišljenju prvostupanjskog suda) može zahtijevati isplatu iznosa u valuti EUR, to je sukladno odredbi članka 373.a stavak 3. u vezi sa ~~stavkom 1. točka 1. Zakona o parničnom postupku~~ valjalo preinačiti prvostupanjsku presudu ~~te održati na snazi platni nalog u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 22.443,91 EUR.~~

Međutim, u dijelu u kojem je odlučivao o kamatama, prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku jer je u tom dijelu pobijana odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Naime, s obzirom na to da se u ovom postupku radi o sporu s međunarodnim elementom kod kojeg valja primijeniti Konvenciju Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe i materijalno pravo Republike Austrije, to tužitelj može potraživati kamate sukladno odredbi članka 78. Konvencije Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe prema kojoj ako jedna stranka ne plati cijenu ili drugi iznos s kojim je u zaostatku, druga strana ima pravo na kamate na takav iznos. Budući da Konvencijom Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe nije izričito propisana stopa kamata, to sukladno odredbi članka 7. stavak 2. navedene Konvencije i odredbi članka 4. stavak 1.(a) Uredbe (EZ) broj 593/2008 tužitelju valja priznati kamatu prema stopi koja se određuje prema pravilima međunarodnog privatnog prava; dakle, u konkretnom predmetu, prema stopi propisanoj materijalnim pravom Republike Austrije.

Budući da prvostupanjski sud nije sukladno odredbi članka 13. stavak 1. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91 po službenoj dužnosti utvrdio sadržaj odredaba materijalnog prava Republike Austrije koje se odnose na zatezne kamate, počinjena je bitna povreda odredaba

parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku jer pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Slijedom navedenog, u dijelu u kojem je sud prvog stupnja održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika, a kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju kamate na pojedinačne iznose u kunsnoj protuvrijednosti valute EUR prema prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan dospelosti od dospijeća do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu (uvećanoj) za osam postotnih poena, valjalo je na temelju odredbe članka 369. stavak 1. Zakona o parničnom postupku tuženikovu žalbu uvažiti, ukinuti u tom dijelu pobijanu presudu i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje te riješiti kao u točki I. izreke ovog rješenja.

U nastavku postupka, prvostupanjski će sud otkloniti bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju je ukazao ovaj sud, i to tako da će (u odnosu na zatezne kamate) sukladno odredbi članka 452. Zakona o parničnom postupku ukinuti platni nalog, a zatim će sukladno odredbi članka 13. stavak 1. i 2. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima utvrditi po službenoj dužnosti sadržaj materijalnog prava Republike Austrije u odnosu na zatezne kamate (njihovu stopu) u razdoblju nakon 12. kolovoza 2014. Neovisno o navedenom, ovaj sud napominje da na temelju odredbe članka 13. stavak 3. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima i tužitelj može dostaviti potvrdu o sadržaju stranog prava i to u obliku javne isprave prevedene na hrvatski jezik od strane ovlaštenog sudskog tumača (certificat de coutume). Nakon što utvrdi sadržaj austrijskog prava o stopama zateznih kamata, prvostupanjski sud će donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku kojom će odlučiti o osnovanosti i visini preostalog tužbenog zahtjeva tužitelja.

Nadalje, s obzirom na to da je tužitelj u ovom sporu u cijelosti uspio u odnosu na glavno potraživanje to je, neovisno od toga što je ovaj sud ukinuo prvostupanjsku presudu u odnosu na tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata, prvostupanjska odluka o troškovima ovršnog i parničnog postupka pravilna i zakonita. Slijedom navedenog, tuženikovu žalbu izjavljenu protiv odluke prvostupanjskog suda kojom je održan na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 6.323,75 kn s pripadajućim kamatama i parnični trošak u iznosu od 13.975,00 kn valjalo je odbiti kao neosnovanu i potvrditi te dijelove prvostupanjske presude, a na temelju odredbe članka 380. točka 2. Zakona o parničnom postupku

Sukladno odredbi članka 166. stavak 4. u vezi sa stavkom 3. Zakona o parničnom postupku, o zahtjevima stranaka za naknadu troškova postupka u povodu pravnog lijeka sud će odlučiti u konačnoj odluci.

U Zagrebu 18. svibnja 2017.

Za točnost otpравка
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
TROŠAK OVRHE	s dospeljem	19.01.2015	08.12.2017				6.323,75		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		20.01.2015	30.06.2015	162	12.14 %		6.323,75	340,73	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	12.13 %		6.323,75	405,88	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10.14 %		6.323,75	674,67	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10.05 %		6.323,75	990,70	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9.88 %		6.323,75	1.304,80	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		6.323,75	1.608,36	
KAMATE		01.07.2017	08.12.2017	161	9.41 %		6.323,75	1.870,84	
DUGOVANJE	po stavci								8.194,59
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							6.323,75	1.870,84	8.194,59
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

http://disqus.com/?ref_noscript (http://disqus.com/?ref_noscript)

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
TROŠAK OVRHE	s dospeljem	02.07.2015	08.12.2017				13.975,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		03.07.2015	31.07.2015	29	12.13 %		13.975,00	134,68	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	10.14 %		13.975,00	728,69	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	10.05 %		13.975,00	1.427,09	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	9.88 %		13.975,00	2.121,23	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		13.975,00	2.792,06	
KAMATE		01.07.2017	08.12.2017	161	9.41 %		13.975,00	3.372,12	
DUGOVANJE	po stavci								17.347,12
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							13.975,00	3.372,12	17.347,12
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

http://disqus.com/?ref_noscript (http://disqus.com/?ref_noscript)

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupa (brani)

ODVJETNIK
Davor Jelic
Domagojeva, 4
Zagreb

ODVJETNIK
DAVOR JELIĆ
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00

Odvjetničko društvo
JELIĆ, VUKOVIĆ & HANDŽISKI
ODVJETNIK DAVOR JELIĆ
ZAGREB, Domagojeva 4
Tel: 01/462 55 00

IZUŠTNIK
Prenov
u PRUVU
Prijedlog
PRISJE

u PREDSTAVNOU postupku, koji se vodi

pred FINANCIJNU AGENCIJU REGIONALNI CENTAR SPUT

pod poslovnim brojem NAJEDNA TRGOVACNA DAD ZADAR
POS. BR 1 ST 464/2017-14

na tužbu (prijedlog, optužnicu) VJEROVNIKA MEIER VERPACKUNGEN GMBH
protiv DOLNIKA DIM - MES D.O.O. 12 DRUGA

radi ZASTUPANJA u PREDSTAVNOU I STECANJA
POSTUPKA VJEROVNIKA I ZAGREB NOSTENKI
PRIVAT

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda, kao i kod svih drugih državnih organa, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, da dade u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni:

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u

u ZAGREB, dne 23.01 2018

MEIER VERPACKUNGEN

Meier Verpackungen GmbH
Diepoldsauer Straße 37
A-6845 HOHENEMS

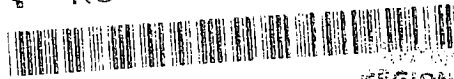
Tel.: +43 (0) 5576 7177 0, Fax DW 30

office@meierverpackungen.at

DIREKTOR MEIER

Masa: 216g
04 03A7 3 23.01.18 19:17:46 18.10

R 10146 ZAGREB
RC 71 278 139 6 HR

AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR SPLIT

26-01-2018

PRIMARNA I OTPREMA POŠTE

FINANCIJSKA AGENCIJA

REGIONALNI CENTAR SPLIT

MIZERANICEVO DETALJE 24B

21 000 SPUT.